

گەپ و کۆمىدىيا لە ئەدەبى مىندالاندا

زىياد پەشاد قادىر

لېككۆلىنەۋەكان دەريانخستوۋە خەندە پېش
پېكەنن لەلاى مىندال سەر ھەلدەدات،
بەجۆرىك لەنىۋان ھەفتەى يەكەم و دوۋەم تا
مانگى دوۋەم و سىيەمى تەمەنى مىندال بىزە
دەيگىرىت. لەنىۋان سى ھەفتە تا شەش مانگى
تەمەنىشى فېرى پېكەنن دەبىت، ھەندىكىش
دەلېن سەرەتاي پېكەننى مىندال لەگەل
شىرخواردنى مەكى دايكى دەست پى دەكات،
ئەمە بەر لەۋەى فېرى ھىچ قسەيەك بېت و
لە ھىچ وشە و پىتېك ھالى بېت، ھەروەھا بەر
لەۋەى مىندال لە وشەكانى نېو دەقى ئەدەبى
مىندالان تېگات، پاشان كە ھەندىك گۆپانكارى
بەسەر ژيانىدا دىت، بۆ نمونە كە گاكۆلكى
دەكات، يان لەسەر دوو پىيان دەۋەستىت و تازە
فېرى تاتى تاتى دەبىت، لەگەل ھەر جۈلە
و ھەلپەپاندن و خەندە بۆكردنېك، زىتەر زمانى
پېكەنن شارەزا دەبىت و قا قا دەكىشىت.
دواتر كە زىتەر چاۋى دەكرىتەۋە و فېرى
خوڭدەۋە و نووسىن دەبىت و وردتر چىشتەكانى
دەۋرۋەرى دەبىنىت، بە سروشت ھەز بەر
وشە و وىنە و دىمەن و پووداۋانە دەكات، كە
بۆ پېكەنن دەيورۋوژىنن، بۆيە ئاسايىيە مىندال
كە نەتوانىت دەقى باش و سەرکەوتوۋ لە
ھىي سوار و بىتام جوئى بىكەتەۋە، ۋەلى بەبى
ماندوۋىۋون و زۆرلەخۆكردن، دەتوانىت ئەو دەق،

يان ويټنه يه — چ وه ستاو، يان جوولآو بئ كه ده يخاته پيځه نين و دلخوشي دهكات، هر زوو بيناسيټه وه و ناشنايان ببيټ.

له دنياي ئه ده بي مندا لآندا، كاتيځ كه دهقه كاني سر به و پشته يه ئه ده ب له پووي ناوهرؤكه وه شروقه ده كرښ، دابهش ده كرښه سر جوهره كاني شيعر، يان چيروكي: خه يآلي، خه يآلي زانستي، ئه فسانه يي، پآله وانبازي، كومه لايه تي، ميژوويي، سرچلي و گالته وگه پ و... تاد.

ئوه ي ئيمه ليړه دا ده مانه ويټ قسه له باره وه بكه ين، ئه ده بي گالته وگه په له دنياي مندا لآندا. دياره مهبه ست له ئه ده بي كوميدي، يان گالته وگه پ، ئه و چه شنه ئه ده به يه كه به ووي قوشمهي و سهرنجراكي شوي وشه و پووداو و ديمه نه كانه وه، مندا ل ده خاته پيځه نين. تيځستي گالته وگه پ و پيځه نيناوي به شيوه يكي گشتي سهرنجي مندا ل راده كي شوي و جوړيځ له كه يفخوشي و ناسووده يي ده خاته دلي مندا له وه و نارامي پوحي پي ده به خشيټ، هر له بهر ئه وه مندا ل زور حه له و ژانره ئه ده بيه دهكات، پي خوشه به رده وام بوي دووباره بكرټه وه، به تاييه ت مندا لآني ته مه ن (٦ — ١٢) سالان. د. نيبراهيم ئه حمه د شوان له م باره وه راستي بوي چووه، كه ده لي: «چيروك نابي له شادي و چيژ بئ بهش بئ، له هه مان كاتدا نابي بريتي بئ له كومه لي پهنه و ناموزگاريه كي وشك»، ئه م قسه يه بوي شيعر و ئوپه ريټ و پومان و شانؤنامه ي مندا لآنيش هر راسته.

په نكه له گه ل پرس و باسي كوميديا و گالته وگه پ له ئه ده بي مندا لآندا، ده موده ست ئه وهش بيټه بهر زه ين و خه يآل، ناخو چؤن دهق و بهرهميځ پيشكي ش به مندا ل بكرټ،

له يه ك كاتدا له لايه ك ته نز و شوخي و نوكتي تيځدا بيټ، له لايه كي دي په چاوي لايه ني په روه رده و ئاكار و پوه شتي شي تيځدا بكرټ؟ ئه وه پوونه كه په چاوكردي لايه ني په روه رده و بنه ما په روه رده ييه كان، په گزي گرنگن و ده بي هه موو دم له بهرچاو بگيريښ، به لام بوي ئه وه ي مندا ل به پيري ئه و بهرهمه وه بچيټ و حه ز به و وانه په روه رده يي و ئه خلاقيانه بكات و خوي داوي خوښنده وه و ديتن و بيستني بكات، پويسته پر بيټ له قسه ي خوش و كوميدي، واته ده كرځ له په ناي ئه و قسه خوش و پيځه نيناوييانه وه مندا ل له سره هه نديك ئاكارى جوان و دووركه وتنه وه له ديارده ي ناپه سهند و نه شياو رابهيټريټ، يان ده توانين بليښ وشه و پرسته و په ره گرافه كاني نيو هر ده قيك له پال به پيځه نين خستني مندا ل جوان و وه ستايانه پيځه وه به سترابن، به جوړيځ هه لگري هيچ ناماژه و وشه گه ليك نه بن، كه په يام و مانا و ناوهرؤكيكي نه ريښيان تيځدا بيټ.

له ده قى پيځه نيناويدا، ده كرځ باس له و پووداونه بكرټ كه مندا ل پوژانه ده يانيني و ده يانبيستي.

ده شكرځ هه ندي جار چشتي خه يآلي، يان زور له واقعي پوژانه ي مندا ل دوور بن، هر وهك به شيك له و ده قانه ي لايه ني ته نز و پيځه نينيان تيځدايه، په نكه ئه فسانه و هه قايه ته فولكلوريه كان بن. له بيريشمان نه چيټ له فولكلور و كه له پووري ئيمه دا ئه و چه شنه ئه ده به هه بووه، ئه وه تا له چيروكي شير دا بوي داپير دا و شيټوكه و ئاقلوكه و چهندان بهرهمي ديكه، پرستيځ ديمه ني كوميديان تيځدايه، به هه مان شيوه له كومه ليځ پيشبركي

و مەتەل و ھەلھەپن و خەیرا گوتن و یاریی
مندالانەدا. توخمەکانی گەپ و شوخی و خستە
پێکەنینی تێدایە، ئەمە لە کاتی کەدا زۆریان هیچ
سەرنجێکی ئەوتۆیان لەسەر نییە کە لەگەڵ
بنەما پەرەردەییەکاندا دژ بوەستەو.

بە برپای ئێمە ئەدەبی گەلێکە و گەپ، یان
پێکەنیناوی لە دەقی منداڵانەدا، پێویستە
بەجۆرێک بێت قەدیلانە منداڵ بکاتەو و
بیخاتە بەزم و خۆشی و تریقانەو، بەلام
ناشبێت وشە نەشیاو و نادروستی تێدا
بێت منداڵ بەرەو قسە و ھەلسوگەوت و
جوولە ناریک ببات. تێکستی سەرکەوتوو
گەلێکە و گەپ گەرکە و لە منداڵ بکات لە
ترس و دلەراوکی و خەمۆکی دوور بکەوێتەو
و تا تینی تێدایە قاقا لێ بدات، ئەمە چەندە
ئازایەتیە بێتوانین و لە منداڵ بکەین بە
پووختی و گەشبینی و بزە و بیرکردنەو
ئەڕێنێیەو لە ژیان برپانیت و ھەنگاو بنیت،
لەگەڵ ئەو ھەش ئەم ھەنگاوی دلخۆشکردن و
بە پێکەنین خستە منداڵ، مەرجە نەگاتە
شێوەیەک لە شێوەکانی سووکایەتی، یان
بە کەم تەماشاکردنی ئەوی دی، نەبێتە
ھۆی لەخۆباییبوونی منداڵ و بەجۆرێک بە
چاویکی نزم سەیری خەلکی گەرک، شار،
ولات، نەتەو، ئایین، پەرگەز و پەنگی دیکە
بکات، چونکە ناکرێ ھەر بەناوی بە پێکەنین
خستنی منداڵ، یان ئەدەبی گەلێکە و گەپ،
ھەندێ وشە و پستە پیز بکەین بێ ئەو
کێش و پێتم و ئاوازیان پێک و ھارمۆنی بێ،
یان زمان تێک بشکێنین، یان جوین و پلار
ئاراستە کە سێک بکێت و ... تاد.

ھیچی تێدا نییە ئەگەر منداڵ لە تەماشاکردنی
فیلمێکی کارتونی، یان لە خوێندنەوێ دەقیکی

مندالانە ئەدەبیدا، کە لە ئەنجامی جوولە و
بزپۆی پێویستە دەموچاوی بە تەنی و دووگەل
پەش دادەگەرێت، یان مەیموونێک لەسەر
پەلکی مۆزیک پێی دەخلیسکێت و بەردەبێتەو،
یان بێچوو وەرچێک بەھۆی بەفریارینەو
شوێنپێکانی پەر دەبنەو، ئیدی پێگە مای
خۆی بزر دەکات و دەبێتە میوانی کەسی
دیکە، یان پشیلەیک کە گەرکەتی جلکی
خۆی بدوورێتەو، بەلام دواتر کە دەبینی بە
دەزنی مووی پەنجە دەستی خۆی دووریوەتەو،
یان پیاویک کە بە ستوونیکدا ھەلەگەرێت تا
ئاگادارییەک بخوێنێتەو، کەچی دواتر دەبینی
نووسراوە ئەو ستوون، یان دارتیلە بۆیە کراوە
و ... تاد، بەلام نابێت خوین و کوشتن و مردن
و خنکان و دیمەنەکانی دیکە ھاوشێوەیان
پیشانی منداڵ بدرێت.

دەقی گۆمیدی و پێکەنیناوی بۆ سەرگەرمکردن
و چێژ و زاخاوی میشتک زۆر گرنگ. کاریکی باش
دەکەین ئەگەر و لە منداڵ بکەین، ھەر وێنە
پاستی، یان دەستکردی تووتی، یان کەرۆشک،
یان پێوی، یان سمۆری دیت، یادگارییەکی
خۆشی بیر بێتەو، جوولە و نمایشی ھەر
یەک لەم گیاندار و بالەندە بێتەو بەر چاوی
و ھەست و ناخی ختووکە بدەن، نەک ھەر کە
ئەو گیاندارانە دیت ھەز بە ئازادانیان بکات،
یان خوانەخواستە پوچی دۆستایەتی و بەزەیی
ھاتنەو بە گیانەو ھەزانی لە کەن کال بێتەو.

بەشێک لەو دەقە ئەدەبییە جیھانیانە کە
لە کات و شوێنی جودادا بۆ منداڵ نووسراون،
پاشان لە پێگە ھەرگیزانەو بە ئێمە و
زۆریە گەلانی دیکە دنیا گەشتوون، ئەگەر
پووداوی نیو دەقەکان لە بنجدا گۆمیدییش
نەبن، ئەو زۆر جار بۆ چێژ و سەرنجپاکێشانی

مندال، هەندىك وشە و گزىشە و ديمەنى وەهايان تى ئاخىراو، كە مندالان بخەنە پىكەنىن و تىرقانەو.

لەوانە نووسەرانى ئەلمانىيى ياقوب جاىكوب (۱۷۸۵ - ۱۸۶۳) و فىلھلم (۱۷۸۶ - ۱۸۵۹) ناسراو بە (براىانى گرىم) لە چىرۆكى بەناوبانگى دەنگە ھەناردا، چەندە پرووداوەكانى ناوى و پۆلى پالەوانى چىرۆكە كە كارىگەرن، ھىندەش پەنگ و پروو و جوولەى كۆمىدىيانەى ھەفت كورنەبالاىكە، خۆش و پىچىژ و كارىگەرن. ھەر لە چىرۆكى بزن و ھەفت كارژۆلەكەى (براىانى گرىم)دا، ھىندەى ديمەنە كۆمىدىيەكانى وەك خۆگۆرپىنى گورگ بۆ ئەو ھەى نەناسرېتەو و خۆشاردنەو ھەى كارژۆلەكان لە كاتى وەژووركەوتنى گورگدا، پاشان بەرد ئاخىنە ناو زگى گورگەكە و تاد... ئەو ھەندە سەرنجى مندال پادەكېشن، ھەرگىز ھىندە ئامۇژگارىيى بزنەكە بۆ بەچكەكانى و ھەولەى خۆراك پەيداكردى بۆيان ھاندان و ھەراقى تىدا نىيە. ھەر براىانى گرىم لە چىرۆكى پدېن پۆر و چەندان چىرۆكى دىكەدا، ئەو پەگەزە گرنگەى مندال خستە پىكەنىنيان لە بىر نەكردووە.

نووسەرى بەناوبانگى دانىماركى ھانز كرىستيان ئەندەرسن (۱۸۰۵ - ۱۸۷۵) لە چىرۆكى چەرخدا، ھەقايەتلىكى ئەفسانەبىمان بۆ دەگىرپتەو كە ھەقايەتەكە لە ئەسلىدا خۆى كۆمىدى نىيە، بەلام ئەو لە ديمەنتىكى پەراويزىدا وىنەيەكى پىكەنىناوى دەئاخىتە نىو چىرۆكەكە، كە ديمەنى ئەو پىاوە بۆياخچىيە لە پەلەپەلىيان تاكىك پىلاوى لى جى دەمىن، لە چىرۆكەكەدا ئاماژە بەو كراو: «كە شاگردە بۆياخچىيەكەشيان لەگەل بوو، ئەو دەويست بە ھەروانكەى چەرمىن و جووتىك پىلاووە بچىت، بەلام ھىندە شىپزە و تەنگا و بوو و ئەو ھەندە بە

پەلەپروونى پى پىو ھەنابوو، لەو پاكە پاكەدا لنگە پىلاوىكى پەپى و لە نىزىك پەنجەرەى شىشەبەندى سەربازەكە كەوتە خوارى».

نووسەرى بولگارىيى ئەنگىل كرايچىف (۱۹۰۲ - ۱۹۷۲)، لە چىرۆكى بووكەبەفرىنە، دوو كارەكتەرى نىو چىرۆكەكە كە دوو مندالى يەك خىزانن، دواى ئەو ھەى گۆپيان لە بابيان دەبىت، دەلى: شەپۆلىكى سەرما و سۆلە ھاتووە و ئەمشەو گيانلەبەرى بە ساغى دەرنەچى، ئىدى ھەردوو مندالەكە دەكەونە خەمى بووكەبەفرىنەكەيان، بۆيە پاش ئەو ھەى دايبابيان خەويان لى دەكەوى، دەچن بووكەبەفرىنەكە دىنە ژوورى و لە گوى ئاگردانەكە جوان دايدەپۆشن، كە بۆ سەبەنى لەگەل لە خەو ھەستانيان بۆ لای بووكەبەفرىنەكە غار دەدەن، بەلام چ ببىن؟ لەباتى بووكەبەفرىنە چاوشىنەكە، گۆلاوى وەستابوو! وەك دەبىن لىرەدا نووسەر بەزەى و دىپاكى ئەو دوو مندالەى ورد خستووەتە پروو، لە ھەمان دەمدا وىنەيەكى كۆمىدىيى وايشى پىشان داو، ئەو ھەى بىخوینىتەو بەزەى دىتە سەر لىوان.

شىعرە بەناوبانگەكەى ئەدىبىي ھەپەنسايى جان دى لافونتين (۱۶۲۳ - ۱۶۹۵) بە ناوى قەل و پىوى، كە لە نىو ھەى يەكەمى سەدەى بىستەمدا لەلايەن دىلدارى شاعىرەو (۱۹۱۸ - ۱۹۴۸) وەگىرپراو ھەى سەر زمانى كوردى، يەكەكە لەو تىكستانەى لاىەنى كۆمىدى تىدايە بۆ مندال سەرنجراكېشە. دىلدارىش كە لە سەرەتاو دەلى: «يەك لە پەندە خۆشەكانى لافونتين شاعىرى ئىسك سووكى ھەپەنسايە كردوومە بە كوردى» واى كردووە زىتر خوينەر بەگشتى و مندال بەتايبەتى ھەزى بچىتە خویندەو ھەى. لە ئەدەبى مندالانى كورددا، بەتايبەت ئەو شاعىر

و چیرۆکنووسانهی له چارهگی یه کهمی سه دهی بیست و یه کدا نووسیویانه، به ژماره یه کجار زۆن و ده توانین بڵێین به سه دان و هه زاران کتیب و نامیلکه که شیعر و چیرۆکی منداڵانهیان له خۆ گرتووه، چاپ و بڵاو کراونه ته وه، به لام له نێو ئه و سه دان و هه زاران دهق و به ره مانه دا، که میکیان — زۆر کهم — ئه و لایه نه یان له به رچاو گرتووه و توخمی ته نز و کۆمیدییان تێدا یه .

کازم کۆیی، که سالانیکه له پال نووسین بۆ گه وران، له نووسینی بواری ئه ده بی منداڵانیشدا جێده ستی دیاره، له به شیک له دهقه کانییدا، ویستوویه تی له گه ل گه یاندنی په یامه په روه ده یی و فیڕکارییه که ی، به شیوه یه کی ناپارسته وخۆ، هه روه ها له رێگه ی به کاره ینانی چه ندان وشه و واژه و وینه ی کۆمیدیه وه، وای کردووه منداڵان بخته پیکه نین و زیت به پیر دهق و نووسینه کانییه وه بچن، بۆ نمونه ی له تیکستیکی شیعریدا به ناوی پێخواستی، که کراوه به گۆرانیش، کازم کۆیی به ته کنیک و ستایلکی تایبه ت منداڵ پاده کیشیته نێو وشه به وشه ی دهقه که وه، ئه و له شیعره که دا ده لێ:

دایکم ناردمی بۆ ماستی
غارم دا به پێخواستی
بزمه رک له پیم پاچوو
ماست کپیم له بیر چوو
به شه له شه ل چوومه وه
دوو جارن به ربوومه وه
که دایکم سه یرمی کرد
وتی پۆله بۆ وات کرد
بۆ پێلۆ له پێ ناکی
تاکی پیت بڵیم تاکی
جاریکی تر وا نه کی
به پێخواستی پانه کی

نه چیته ده ر بێ پێلۆ
وتم دایه به سه رچاو

ئه گه ر به وردی ته ماشای ئه م هۆنراوه یه ی کازم کۆیی بکه ین، ده بینین هه چ وشه و ده سه ته واژه یه کی نه شیای تیدا نییه، به لام له بری ئه وه ی پیت بڵیت ئه گه ر له کاتی چوونه ده ره وه دا منداڵ پێلۆ له پێ نه کات، ئه وه زیانی پێ ده گات، له باتی ئه وه ی بلی پێویسته منداڵ گوێ له ئامۆژگاری دایکی بگریت و په شیمان بیته وه له و په قتاره ی و به لێن بدات که جاریکی دی به پێخواسی نه چیته ده رێ، له جێی ئه وه، شاعیر هاتووه به شیوه ی کۆمیدی وینه ی منداڵیک نیشان ده دات، که له ئاکامی به پێخواسی چوونه ده ره وه دا، زیانی به ر که وتووه به ناچاری به شه له شه ل چووه ته وه مالت و له بری چووه بۆ چ کاریک نیڕاوه، دوا یی پۆلی دایک و په رۆشی بۆ منداڵ و گوێپایه لیلی مندا لیش بۆ دایک هه ر به شیوه ی گه پ و پیکه نیناوی خراوه ته پوو. لێره دا ئه گه ر پێشوازی و تیکه لبوونی منداڵ به دهقی ئه ده بی بکه ینه پێوه ری سه رکه وتنی هه ر دهقیک، ئه وه وا ده بینریت که زۆریه ی منداڵان به پیری ئه و دهقه وه ده چن که کازم کۆیی نووسیویه تی، نه ک ئه و شیوه وشک و ئامۆژگارییه راسته وخۆیه ی که ته نیا فیڕکاری، یان په روه ده ییه .

هه ر کازم کۆیی له شیعرێکی دیکه دا به ناوی مشک و پشيله، دپت گفتوگۆی نێوان باب و کوپیکمان بۆ ده گوێزیته وه، له کاتیکدا مشکیک به و ناوه دا پرت ده بیت، له به شیک شیعره که دا ئه وه ده خوینینه وه:

کوپم بۆ وا پابه ی
باوکه مشکیک ده ربه ی

کوانئ کورم بۆ کوئ چوو
 باوکه لیره بۆی ده رچوو
 بینیم پای کرد بۆ ده ری
 خیرا ئەم گه سکهم به ری
 تا بابە چوو هه وشئ
 هه تا له پئی کرد که وشئ
 پشه سپی میاواندی
 مشکە ی گرت و پفاندى

محه مه دفه ريق هه سه ن له چيروكى (ههنگه ژالدا)،
 له چه ند پرو داوئى كدا كه له كاتى جياوازدا ده قه وميئ،
 خوئنه ر به گشتى و مندال به تاييه تى ده خاته بزه
 و پيكه نين، كاتي ك و رچه كان به دووى ههنگويندا
 دهگه پيئ و به رده بيه وه و هه لده ستنه وه: «به سه ر
 به رد و به نيو دپك و كه ندوله نندا، به غار شوين
 ههنگه كان كه وتن. ئه وان نه ده وه ستان، چاويشيان
 برپييه وه ئاسمان، بۆيه هه لده نووتان، ده كه وتن و
 هه لده سانه وه» يان ته قلله لئ ده دن و ده كه ونه سه ر
 يه كدى: «سيانه كه ي ديكه ش وه ستان، به لام هيئده
 له پ وه ستان، يه كى چه ند ته قلله يه كيان لئ دا و
 به سه ر يه كتردا كه وتن» له بلندايدا غلور ده بيه وه
 خوارئ و ده كه ونه بۆله بۆل: «ئيدى هه ر چواريان
 به ته پاوتل به قه دپالئ چياكه دا خلوربوونه وه.
 ده وه نيان شكانه وه. بنچكيان شيلا. به رد و گليان
 تلور كرده وه. به ده م هه لديرانه وه ده يانبولاند و
 هاواريان ده كرد». ئه و ديمه نى خلوربوونه وه و
 به سه ريه كدا كه وتن و رچه كان، چيروكه كه ي به چيژتر
 كرده وه و ويئنه يه كى هونه رى ناسك و سه رنجراكي شه.
 زياد په شاد قادر له چيروكى سؤماي پاكرژدا،
 باس له خيژانئى كه ده كات كه كيژكوكه كه يان
 ناوى سؤمايه و نيازى گه شتيكى به هارييان
 هيه، ئه و جا سؤما به هؤى ئه وه ي ده خوازئيت
 هه موو كاره كان به پيكوپيكي به پييه بچن، بۆيه
 خشته ي ئه ركه كان له نيوان خؤى و خوشك

و دايبابى دابهش ده كات، ئه وه ي به ر خؤى
 ده كه ويئت شوو شتنه وه و پاكردنه وه ي هه موو
 ئه و سه وزه و ميوه يه يه كه بۆ سه يران ده بيه ن،
 به لام له مياني پاكردنه وه ي كه لوپه له كان،
 په ژووش ده شواته وه، دواتر كه ده گه نه شويني
 مه به ست و ده يانه ويئ ئاگر بكه نه وه، په ژووه كه
 ئاگر ناگريئت، لي ره دا ديمه نيكي پيكه نيناوى
 دروست ده بيئت و بابى سؤماش هه ر به
 شوخى و قسه ي خو ش كۆتايى پى ديئيت، له
 چيروكه كه دا ده ليئت: «دواي گه پان و ماندووييون
 و يارى و قسه ي خو ش، كاتى تكه لي دان هات،
 نه سرين هه رچى كردى نه يتوانى ئاگر بكاته وه و
 خه لوزه كه گري نه ده گرت، بۆيه پووى كرده باييز
 و گوتى: «توخوا ئه مه خه لوزه كرپوته؟». مام
 باييز سه ريكي له قاند: «بيئنه شخارته كه بيئنه». مام
 ئه ويش هه رچى كرد دانه گيرسا. خه لات ده يگوت
 «بابه خه تاي شخارته كه نييه؟». سؤما نه وتى
 زيتري به سه ر خه لوزه شور دراوه كه دا ده كرد،
 مام باييز ده نك له دواي ده نكى شخارته كه ي
 لئ ده دا و ده يگوت: «نا، نه وته كه خراپه،
 نه وت». له م كاته دا سؤما به ده نكيكى به رزتر
 له هه مووان گوتى: «بپوابكه ن ئه م خه لوزه م
 له هه موو شته كانيدى باشت ر شوو شتووه ته وه». مام
 نه سرين و خه لات پيكه وه گوتيان: «چيبي؟». مام
 باييزيش به ده نكيكى خه نده ئاميزه وه به
 سؤماي گوت: «ئه وه هه موو ئيشى تويه گر
 ناگريئت مامؤستاي پاكرژا!».

له كۆتاييدا ئه وه ي پيويسته بگوتريئت، مفا و
 باشيه كانى تي كستى كۆميدى و پيكه نيناوى زؤر
 و زه به ندن، به گشتى جووله و چالاكيى مندال
 زياد ده كات، مندال له خو يندنه وه و ديتنى ده قى
 كالته وگه پدا، هه ست به جوړي ك له نوپبوونه وه
 ده كات و ئاسؤى بير كردنه وه ي فراوان و هه زى

سپاسهوه له بهرواری ۲۰۲۲/۹/۳۰ له پښتني
نامه يه كه وه له شاعير وهرگيراون.

تښتني زياد ده بښت، هره وه ها سله يقه
نه ده به و هونه ري مندا ل پيش ده خات. له بهر
نه وه گرنگه شاعيران و نووسه راني مه يداني
نه ده به مندا لان زيتر لا له م توخمه گرنگه
بكه نه وه، به م ش مندا ل پتر به خويندنه وه
و خوروشن بښير كړدن ناشنا بكن و كو ي ژانره
نه ده بښه كاني له كن خوشه ويست بكن.

سهرچاوه كان:

۱ - د. ئيبراهيم نه حمده شوان، مه لوي له
نه ده به مندا لاني كورد، چاپخانه ي هيق،
هولير، ۲۰۱۸.

۲ - نهنگيل كرا ليچيف، دنيا ي چيروك بو
مندا لان، شو كور مسته فا له توركيه وه كړدويه
به كورد، چاپخانه ي (سلما ن الاعظمي)، به غدا،
۱۹۶۹.

۳ - برا ياني گريم، چيروكي به رئاگردان،
به رگي يه كه م، وهرگيراني له ئينگليزيه وه:
عز يز گهردي، چاپخانه ي الحوا دث، به غدا،
۱۹۷۹.

۴ - زياد ره شاد قادر، سو ماي پاكو، چاپخانه ي
روژه ه لات، چ، هولير، ۲۰۱۲.

۵ - (عبدالخالق علاء الدين)، دلدار شاعيري
شور شگير كورد، (دار آفاق عربيّة للصحافة
والنشر، بغداد، ۱۹۸۵).

۶ - محه مده ريق حه سهن، هه نكه ژال،
ده زگاي چاپ و بلاو كړدنه وه ي ئاراس، چ،
هولير، ۲۰۱۱.

۷ - هانس كريستيان اندرسن، قصص
، حكايات خرافية، ترجمة: دني غالي و ستي
غاسموس، دار المدي للثقافة والنشر، ط ۱، ۲۰۰۶.

۸ - هردوو شيعره كه ي ماموستا كازم كوي،
كه له م باسه دا به نمونه هيتراونه ته وه، به